

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ve-natata el Hoshen ha-mishpat et ha-Urim ve-et ha-Tumim

saviv le-Shulhan 'arukh ... Yeshu'a Valq z.ts.l. ba'al sefer Me'irat 'enayim
... Shabetai Kohen z.ts.l. ba'al Sifte Kohen ... ve-nilveh la-hem ... David
ha-Levi z.ts.l. ... Ture zahav ... ito mehubar ... Tsevi ha-nikra be-fi kol
Hakham Tsevi ... be-hagahotav ... asinu zar ... la-shulhan

Karo, Yosef

יסוי, וראק

Homburg vor der Höhe, [5]502 [1741/1742]

סינמוא תוכלה

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11244)

הוא במלכות האולל לשמור לו כלי המוסאף לו : מן ואשמור
 כו' העשם דכבר כתבתי דבענין שיהא עמו בחילת המוסאף של
 והאשר : י שמור לי היום ואשליך למחר כו' משמע הא
 ק"ל שמור לי היום ואשליך מחר או השליכי ואשמר לך מחר היום
 שמירה כבעל' וכ"כ העור כעס
 הרמ"ה בדין ותמה עליו העור
 בזה (והוא דעת ה"א שכתב
 מור"ס ע"ו) וגם הכי תמה על
 השליכי ואשמר לך מחר ע"כ
 ובפרט שכתבתו דל"ל עממי
 דהרמ"ה בזה דל"ל דהא דכתיב
 בעליו אין עמו כו' ל"ד עמו
 במלכות קאמר דל"ל לא ל"ל
 לקרא למתים אלא ל"ל בעל
 המאסף וכן עם ענין השליכה
 דלא תלה עקרו וענין אשר
 בשליכה וזו חו"ל למקור בשל"ל
 השליכי ואשליכי אמר' לי ואשליכי
 השליכי ואשמר לך שכל מקרי
 בעליו עמו שהרי תלה השמירה
 או השליכה בענין אשר שאלה
 אשליך כתבתי ששמור לי או
 השליכי כתבתי ששמור לך
 ככתיב מוסר באומר לו השליכי
 היום ואשמר לך למחר לאו
 עמו מקרי דעמו משמע עמו
 בשעת התגלות שלי ועמ' עור
 עמו כפרתה : יא שאל
 כתיבה ע"ה והוא הוסיף ויתר
 למשאלה עליו או שהיה רובם נמל
 וכן היה משעה נכרת ועין
 עמוד שהכתיב ומ' עור מזה :
 הרמ"ה כו' ואינו יכול זה שהיה
 בידו לשכבו בשלי מה שאמר לו
 הכי דקרי פסוק מחברתי קח
 שחש אולל כיון דקאמי סיה עמו
 במלכותו סיה ג"כ שאלת משע
 וכתיב ע"ה מור"ס ז' דל"ל
 השליכי כו' : ין כתיב
 שאלו היום מסכון כו' א"כ עשה
 כן מעמול ולק תלה זה בזה אפי'
 הרמ"ה דקולקל לעול מודה בזה למה העשם שכתבתי ודוק :
 שו א כל האומנין ש' הן ז' העור כל האומנין שנתן להן
 למתן בקבלות הן כש' להתייבב נגיפה ואכזרה
 וזה שכתב שמתכונן כמה שנתנו להן למתן לישול בכי עכ"ל
 נדרתה היכתי דרוק באומן קולקלי קח' דהי ש' משאל'ם
 כיון דקסביד' שנתנו להן אינו נשיל שמירה אלא עבור
 המלכ' שמתקן ועוקקו בו אלא שכתבה שנתנו לו למתן ולא
 למחר באותו היום משכ' לש' והל' כו' אינה שייכ' א"כ בקבלת
 שמי' אותה המלכ' נדרו עד נגמרו ונתנו לו שכתבו משאל'ם שכי'
 ויש שהיה נתן להן ומחר לאח' וכל כה"ג אין שייך לומר בו כהנחה
 שכתבו לו כו' דהא לא כתבו לו אלא עבור שנתנו לפניהם והוא דאי'
 שמתח ונתנו להן לעור' וכן למתן דס' קבלת עשה המלכ' נכיתו
 ושיך בו שמירת הכל' ועכ"ה נכיתו משאל'ם בשליוס דמקת' הוא
 עשה מלכ' בבית הכע' י' ואי' קסמי' עליו ועמ' עור מזה כדתיב'
 ופריש' : ב טול את שלך והב' מעות או שמי' נחמתו כו' והב'
 כו' קמ"ל דמ' ככה' הוי ש' ונחמתו קמ"ל דמ' ככה'
 לא הוי ש' קמ"ל : ג הכח מעו' ועול כדכתיב נלה דעתו שרפה
 ועכ"ה הכל' נדרו עדין לו תלה שכתב : ד וזכר שמור
 עור כו' ו' ואפי' ש' לא הוי דהא' נלה דעתו שרפה כו' והוי
 במחירתו כלל אלא אם הקד' לנ' הכח מעו' ועול את שלך וזכר
 שחור עור שום לא איירי כאן אלא גם בזה אחר' דלא איירי עול
 את שלך ואינו שמור עור אלא אחר עובד המעו' וכן נשמ' הכי' :
 ה וזכר עמו וכתבו לו למתן ושכר' קייב לשלם ל' אלא אפי' לא
 נתן לו אלא ען בעמ' והאומן קפני' לכלו ואפי' כשכר נדרו
 דקומן אפי' קייב לשלם לבעיה דמדי שעשאו האומן קפני' הכע'ם
 י' וכן

פ"ת וההר"ק שורש ע"ו) הרי זה שמירה בבעלים א"ל
 שמור לי היום (ה) ואשמור לך למחר (ו) ואשמור לך למחר
 השליכי היום ואני אשליך למחר (ז) שמור
 לי היום ואשליך למחר (ח) השליכי היום
 ואשמור לך למחר כולם נעשו שומרי שבר זה לוח :
 קנה (ח) וי"ל (ז) דהשליכי ואשליך] ואשמור לי
 ואשליך או השליכי ואשמור לך ח' נדר ויתא סוי
 האומר שומר שבר ולא מקרי שמירה כבעלים (ט) כעס
 כפי' וי"ל האומן ומכדפי' המסקיד (ט)
 א' אמר לו השליכי גלימא שלך שהיא קלה ושור'
 שלי יא שהיה כדבר רובאן לשישים ונשלו
 האחת יב הנשאת היא של בעל ראשון :
 קנה דקרי ליה השליכי ואשליך דקרי שאלה כבעלים מיהו
 אס אין הדברים השלולים מן האולל' אלא כיד
 אפרים יג (ט) כגון שרואן הית מסכון ביד לוי
 כעד מענון ושמען השול דבר דלוקן לא מקרי שאלה
 כבעלים דהא אין שמען אומר לראשון והו' שומרי שבר וס'
 לום (מח"ק שורש קכ"ה) :

הלכות אומנים

שו האומנים שומרי שבר ואם קלקלו וטבח שנבל וכו' סעיפים :

א א אכל האומנים שומרי שבר הם וכלם
 שאמר ב טול את שלך והבא מעות כו' או
 שאמר ליה האומן נסרתיו ולא לקחו הבעלים הכלי
 הרי האומן שומר הנגם ג' אבל אם אמר האומן ג'
 הבא מעות וטול את שלך עדיין הוא שומר שבר כמו
 שהיה (ואם אמר ב) עול את שלך ד וזכר
 שומרו עור פסוק (כ"י כעס תלמודי הרמ"ה) :
 ב דנתן לאומנים לתקן וקלקלו תייבבים לשלם ה
 כיצד נתן להרש שירה תיבה ומגדל לקבוע בהם
 מסמרו ושברו האומן נתן לו עצים לעשות מהם שירה
 תיבה

הוא במלכות האולל לשמור לו כלי המוסאף לו : מן ואשמור
 כו' העשם דכבר כתבתי דבענין שיהא עמו בחילת המוסאף של
 והאשר : י שמור לי היום ואשליך למחר כו' משמע הא
 ק"ל שמור לי היום ואשליך מחר או השליכי ואשמר לך מחר היום
 שמירה כבעל' וכ"כ העור כעס
 הרמ"ה בדין ותמה עליו העור
 בזה (והוא דעת ה"א שכתב
 מור"ס ע"ו) וגם הכי תמה על
 השליכי ואשמר לך מחר ע"כ
 ובפרט שכתבתו דל"ל עממי
 דהרמ"ה בזה דל"ל דהא דכתיב
 בעליו אין עמו כו' ל"ד עמו
 במלכות קאמר דל"ל לא ל"ל
 לקרא למתים אלא ל"ל בעל
 המאסף וכן עם ענין השליכה
 דלא תלה עקרו וענין אשר
 בשליכה וזו חו"ל למקור בשל"ל
 השליכי ואשליכי אמר' לי ואשליכי
 השליכי ואשמר לך שכל מקרי
 בעליו עמו שהרי תלה השמירה
 או השליכה בענין אשר שאלה
 אשליך כתבתי ששמור לי או
 השליכי כתבתי ששמור לך
 ככתיב מוסר באומר לו השליכי
 היום ואשמר לך למחר לאו
 עמו מקרי דעמו משמע עמו
 בשעת התגלות שלי ועמ' עור
 עמו כפרתה : יא שאל
 כתיבה ע"ה והוא הוסיף ויתר
 למשאלה עליו או שהיה רובם נמל
 וכן היה משעה נכרת ועין
 עמוד שהכתיב ומ' עור מזה :
 הרמ"ה כו' ואינו יכול זה שהיה
 בידו לשכבו בשלי מה שאמר לו
 הכי דקרי פסוק מחברתי קח
 שחש אולל כיון דקאמי סיה עמו
 במלכותו סיה ג"כ שאלת משע
 וכתיב ע"ה מור"ס ז' דל"ל
 השליכי כו' : ין כתיב
 שאלו היום מסכון כו' א"כ עשה
 כן מעמול ולק תלה זה בזה אפי'
 הרמ"ה דקולקל לעול מודה בזה למה העשם שכתבתי ודוק :
 שו א כל האומנין ש' הן ז' העור כל האומנין שנתן להן
 למתן בקבלות הן כש' להתייבב נגיפה ואכזרה
 וזה שכתב שמתכונן כמה שנתנו להן למתן לישול בכי עכ"ל
 נדרתה היכתי דרוק באומן קולקלי קח' דהי ש' משאל'ם
 כיון דקסביד' שנתנו להן אינו נשיל שמירה אלא עבור
 המלכ' שמתקן ועוקקו בו אלא שכתבה שנתנו לו למתן ולא
 למחר באותו היום משכ' לש' והל' כו' אינה שייכ' א"כ בקבלת
 שמי' אותה המלכ' נדרו עד נגמרו ונתנו לו שכתבו משאל'ם שכי'
 ויש שהיה נתן להן ומחר לאח' וכל כה"ג אין שייך לומר בו כהנחה
 שכתבו לו כו' דהא לא כתבו לו אלא עבור שנתנו לפניהם והוא דאי'
 שמתח ונתנו להן לעור' וכן למתן דס' קבלת עשה המלכ' נכיתו
 ושיך בו שמירת הכל' ועכ"ה נכיתו משאל'ם בשליוס דמקת' הוא
 עשה מלכ' בבית הכע' י' ואי' קסמי' עליו ועמ' עור מזה כדתיב'
 ופריש' : ב טול את שלך והב' מעות או שמי' נחמתו כו' והב'
 כו' קמ"ל דמ' ככה' הוי ש' ונחמתו קמ"ל דמ' ככה'
 לא הוי ש' קמ"ל : ג הכח מעו' ועול כדכתיב נלה דעתו שרפה
 ועכ"ה הכל' נדרו עדין לו תלה שכתב : ד וזכר שמור
 עור כו' ו' ואפי' ש' לא הוי דהא' נלה דעתו שרפה כו' והוי
 במחירתו כלל אלא אם הקד' לנ' הכח מעו' ועול את שלך וזכר
 שחור עור שום לא איירי כאן אלא גם בזה אחר' דלא איירי עול
 את שלך ואינו שמור עור אלא אחר עובד המעו' וכן נשמ' הכי' :
 ה וזכר עמו וכתבו לו למתן ושכר' קייב לשלם ל' אלא אפי' לא
 נתן לו אלא ען בעמ' והאומן קפני' לכלו ואפי' כשכר נדרו
 דקומן אפי' קייב לשלם לבעיה דמדי שעשאו האומן קפני' הכע'ם
 י' וכן

אשמור לי ואשמור לך מודוס כוה לדעת רב שאל רבו למרש דק לע ע"כ
 פ"ס כן משום דל"ל דל"כ לא היה נדרו לשכנו דמיור ודליתא
 בהויס ולמחר רק שאל שמור לי ואשליך מיד וכן עשה באומן הכלכות
 אלא היה מקריב השליכי לשמור הכל' שלו כעשה שהאומר משמי'
 (ועין בסמ"ע ובכ"מ מה' בזה וכן דבריהם ככתיב ודוק) ודוק
 סומב : (ז) השליכי היום כו' ואש' א"ל השליכי ואני
 לך מסכון הוי שאל ומייב באומניס לין כתבו סומן' י' :
 (ח) ויש אומנים דשמור לו כו' עין בספר ח"א דק ק"ד
 ועין בתש' הדל'ס פתן ל"ד : (ט) כגון שראובן הניס
 מסכון עין בתש' הר"ן סומן' י' וע' סומן' ע"כ ודוק כתב הסמ"ע
 אס עשה כן מעמול כו' משע' לין מור"ס לא משמע כן וכן מהר"ק
 שס משע' דתן חילוק בכך אלא אפילו ותלה זה בזה כיון דלוק
 המסכון בידו איכ' אינו שומר עליו גם הרמ"ה מודה וק"ל :
 שו (א) כל האומנין שומרי שבר הן . כתב הסמ"ע
 וכדרישה הוכחתי דרוק באומן דקבלות קאמר
 דקוי ש' משאל'ם פועל שבור ויס עכ"ל לא ידעתי מני' הא וגם
 לא משלתי לשום פסוק שילק בכך וגם לשי מסקנת הש"ס פרוק
 האומן (דק"ס ע"כ) משע' דלוק חילוק ומ' העור בקבלות
 הוא ל"ד ח' באומן סופא נקט ליה דלוקן קונה בשכח כלי וכמ"ל
 ה"ס וכתב ג"כ דלפי' סיה שבור ויס כתיב הוי ש' רק שרפא
 מדבריו דרוקן בשבור' יום שנתנו לו המלכה כתיבו ולפ"ד
 אפי' עשה המלכה אלא הנעל הכות הוי ש' משע'ס אזה שכת'
 שמתכר בזה שנתן לו מלכה לישול שברו אפי' דתמו' איתא
 פ' האומנין דק"פ ד' פ' דהאומן עשה המלכה כתיבו כו' היינו
 למי' שוכר כמ' אכל לחמו דק"ל שוכר כמ' משע' להדיח
 מדבריהם אס דלפי' עשה המלכה בבית כערה' הוי ש' משע'ס
 אזה שכתו שמתכר כמה שנתן לו מלכה לישול שברו ודוק :
 (ב) טול את שלך והבא מעות כו' עין בתוספות פ' הוהב
 דק מ"ט ע"א ל' אלא חמי' ש' לא הוי מה שקפאו עם מהכא דהוי
 מעות ח"כ כיון שעדיין סייקו מעות הוי ש' משאל'ם האס שיימו
 ל"ס א' שכתב כעס הרמ"ה כדפי' ע"ה ודוק :

א א אכל האומנים שומרי שבר הם וכלם
 שאמר ב טול את שלך והבא מעות כו' או
 שאמר ליה האומן נסרתיו ולא לקחו הבעלים הכלי
 הרי האומן שומר הנגם ג' אבל אם אמר האומן ג'
 הבא מעות וטול את שלך עדיין הוא שומר שבר כמו
 שהיה (ואם אמר ב) עול את שלך ד וזכר
 שומרו עור פסוק (כ"י כעס תלמודי הרמ"ה) :
 ב דנתן לאומנים לתקן וקלקלו תייבבים לשלם ה
 כיצד נתן להרש שירה תיבה ומגדל לקבוע בהם
 מסמרו ושברו האומן נתן לו עצים לעשות מהם שירה
 תיבה

הוא במלכות האולל לשמור לו כלי המוסאף לו : מן ואשמור
 כו' העשם דכבר כתבתי דבענין שיהא עמו בחילת המוסאף של
 והאשר : י שמור לי היום ואשליך למחר כו' משמע הא
 ק"ל שמור לי היום ואשליך מחר או השליכי ואשמר לך מחר היום
 שמירה כבעל' וכ"כ העור כעס
 הרמ"ה בדין ותמה עליו העור
 בזה (והוא דעת ה"א שכתב
 מור"ס ע"ו) וגם הכי תמה על
 השליכי ואשמר לך מחר ע"כ
 ובפרט שכתבתו דל"ל עממי
 דהרמ"ה בזה דל"ל דהא דכתיב
 בעליו אין עמו כו' ל"ד עמו
 במלכות קאמר דל"ל לא ל"ל
 לקרא למתים אלא ל"ל בעל
 המאסף וכן עם ענין השליכה
 דלא תלה עקרו וענין אשר
 בשליכה וזו חו"ל למקור בשל"ל
 השליכי ואשליכי אמר' לי ואשליכי
 השליכי ואשמר לך שכל מקרי
 בעליו עמו שהרי תלה השמירה
 או השליכה בענין אשר שאלה
 אשליך כתבתי ששמור לי או
 השליכי כתבתי ששמור לך
 ככתיב מוסר באומר לו השליכי
 היום ואשמר לך למחר לאו
 עמו מקרי דעמו משמע עמו
 בשעת התגלות שלי ועמ' עור
 עמו כפרתה : יא שאל
 כתיבה ע"ה והוא הוסיף ויתר
 למשאלה עליו או שהיה רובם נמל
 וכן היה משעה נכרת ועין
 עמוד שהכתיב ומ' עור מזה :
 הרמ"ה כו' ואינו יכול זה שהיה
 בידו לשכבו בשלי מה שאמר לו
 הכי דקרי פסוק מחברתי קח
 שחש אולל כיון דקאמי סיה עמו
 במלכותו סיה ג"כ שאלת משע
 וכתיב ע"ה מור"ס ז' דל"ל
 השליכי כו' : ין כתיב
 שאלו היום מסכון כו' א"כ עשה
 כן מעמול ולק תלה זה בזה אפי'
 הרמ"ה דקולקל לעול מודה בזה למה העשם שכתבתי ודוק :
 שו א כל האומנין ש' הן ז' העור כל האומנין שנתן להן
 למתן בקבלות הן כש' להתייבב נגיפה ואכזרה
 וזה שכתב שמתכונן כמה שנתנו להן למתן לישול בכי עכ"ל
 נדרתה היכתי דרוק באומן קולקלי קח' דהי ש' משאל'ם
 כיון דקסביד' שנתנו להן אינו נשיל שמירה אלא עבור
 המלכ' שמתקן ועוקקו בו אלא שכתבה שנתנו לו למתן ולא
 למחר באותו היום משכ' לש' והל' כו' אינה שייכ' א"כ בקבלת
 שמי' אותה המלכ' נדרו עד נגמרו ונתנו לו שכתבו משאל'ם שכי'
 ויש שהיה נתן להן ומחר לאח' וכל כה"ג אין שייך לומר בו כהנחה
 שכתבו לו כו' דהא לא כתבו לו אלא עבור שנתנו לפניהם והוא דאי'
 שמתח ונתנו להן לעור' וכן למתן דס' קבלת עשה המלכ' נכיתו
 ושיך בו שמירת הכל' ועכ"ה נכיתו משאל'ם בשליוס דמקת' הוא
 עשה מלכ' בבית הכע' י' ואי' קסמי' עליו ועמ' עור מזה כדתיב'
 ופריש' : ב טול את שלך והב' מעות או שמי' נחמתו כו' והב'
 כו' קמ"ל דמ' ככה' הוי ש' ונחמתו קמ"ל דמ' ככה'
 לא הוי ש' קמ"ל : ג הכח מעו' ועול כדכתיב נלה דעתו שרפה
 ועכ"ה הכל' נדרו עדין לו תלה שכתב : ד וזכר שמור
 עור כו' ו' ואפי' ש' לא הוי דהא' נלה דעתו שרפה כו' והוי
 במחירתו כלל אלא אם הקד' לנ' הכח מעו' ועול את שלך וזכר
 שחור עור שום לא איירי כאן אלא גם בזה אחר' דלא איירי עול
 את שלך ואינו שמור עור אלא אחר עובד המעו' וכן נשמ' הכי' :
 ה וזכר עמו וכתבו לו למתן ושכר' קייב לשלם ל' אלא אפי' לא
 נתן לו אלא ען בעמ' והאומן קפני' לכלו ואפי' כשכר נדרו
 דקומן אפי' קייב לשלם לבעיה דמדי שעשאו האומן קפני' הכע'ם
 י' וכן

ש"ס ותורו'ס דקון ולפ"ד דהכא א"ל טול את שלך והבא מעות ח"כ כיון שעדיין סייקו מעות הוי ש' משאל'ם האס שיימו ל"ס א' שכתב כעס הרמ"ה כדפי' ע"ה ודוק :

